

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 568/2016
17.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Ш., због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ш., адвоката А.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 434/2014 од 11.09.2015. године и Вишег суда у Суботици Кж1 169/15 од 18.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ш., адвоката А.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 434/2014 од 11.09.2015. године и Вишег суда у Суботици Кж1 169/15 од 18.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 434/2014 од 11.09.2015. године, окривљени Б.Ш. оглашен је кривим због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом на основу одредби члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 12.940,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 169/15 од 18.02.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.Ш. и пресуда Основног суда у Суботици К 434/2014 од 11.09.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.Ш., адвокат А.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд правноснажне пресуде преиначи, без стављања конкретног предлога суду у погледу правца преиначења пресуде.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ш., адвоката А.В., је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Б.Ш., наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, којом су таксативно наведене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да се окривљени критичном приликом очигледно поуздао у ЈЦ исправу коју је добио од царине, а која је издата на основу пратеће документације, сматрајући да је реч о јавној исправу издатој од стране државног органа која се узима као доказно средство којим се доказују чињенице о којима је реч у исправу, због чега није имао намеру, мотив, односно побуду да својим поступцима доведе у заблуду овлашћеног радника МУП-а РС ПУ Нови Сад а које чињенице нису ни доказане, по оцени Врховног касационог суда, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепено пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Б.Ш., адвоката А.В. оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.